

РЕШЕНИЕ

№ 6711

гр. София, 04.11.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав,** в публично заседание на 20.10.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8746** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

В постъпило в ТД на НАП С. на 26.08.2015г. оспорване от [фирма], ЕИК[ЕИК] е заявено недоволство от Решение № ПИ 164/ 11.08.2015г. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 53 06 3958/ 27.07.2015г., издадено от старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране” при ТД на НАП С., с което е наложена обезпечителна мярка заповед върху движима вещ – моторно превозно средство автомобил марка Опел модел Ф. в частта на определения размер на обезпечението.

Оплакванията за незаконосъобразност на акта са аргументирани с твърдения, че активът, върху който е наложена обезпечителната мярка, има балансова стойност, която е меродавна за налагане на обезпечението по смисъла на чл.195, ал.6 ДОПК. Определената чрез запитване на публичния изпълнител застрахователната стойност е формирана без да са направени оглед и експертна оценка на автомобила. Напротив, от лицензирания застрахователен брокер [фирма] е извършена такава и определена застрахователна стойност в размерна 18 000 лв.

Искането до съда е за отмяна на решението в частта, с която е потвърдена стойността на наложеното обезпечение с постановление изх. № 53 06 3958/ 27.07.2015г., като публичният изпълнител бъде задължен да наложи обезпечение върху балансовата стойност на актива, която е 18200 лв или, в качеството си на решаващ орган съдът да измени постановлението с прилагане на застрахователната стойност, определена от

застрахователния брокер.

Ответникът, директорът на ТД на НАП – С., чрез представител по пълномощие, отрича основателността на жалбата, препращайки към съображенията в решение № ПИ 164/ 11.08.2015г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

Спрямо [фирма] са установени публични задължения с декларации обр. 6, справки-декларации по ЗДДС, Г. по чл.92, ал.1 ЗКПО, във връзка с които до дружеството е изпратена покана за доброволно изпълнение. С молба от 10.07.2015г. от търговеца е предложен като обезпечение лек автомобил марка Опел модел Ф. рег. [рег.номер на МПС] , година на производство 1998г. Издадено е постановление за налагане на обезпечителна мярка изх. № 53 06 3958/ 27.07.2015г. на старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е наложен запор върху моторно превозно средство лек автомобил марка Опел модел Ф. рег. [рег.номер на МПС] със застрахователна стойност към 23.07.2015г. в размер на 3300 лв съгласно удостоверение № 00001552/ 23.07.2015г., издадена от [фирма].

Недоволството си от акта в частта му, касаеща размера на обезпечението, дружеството изразило в жалба до директора на ТД на НАП С. с аргумент, че балансовата стойност на движимостта е 18200 лв и с позоваване на Удостоверение № 27268/ 30.07.2015г., издадено от С. П., според което застрахователната стойност на автомобила е 18 000 лв.

С Решение № ПИ-164/ 11.08.2015г. директорът на ТД на НАП - С., в производство по чл.197, ал.1 ДОПК, се е произнесъл по оспорването от [фирма] срещу постановлението за налагане на обезпечителни мерки, като го оставил без уважение като неоснователно. Намерил е за правилно позоваването на публичния изпълнител на удостоверението за застрахователна стойност на автомобила, издадено от З. [фирма]. Подчертал, че продажбата на МПС се извършва след оценката му, а при извършването на такава публичният изпълнител е обвързан със застрахователната стойност на имуществото, а не с неговата балансова такава.

Жалбата е допустима – подадена е на 26.08.2015г., 6 дни след като е съобщен на дружеството оспорваният акт.

При проверката, дължима съобразно чл.160, ал.2 от ДОПК вр. с чл.144, ал.2 от ДОПК съдът намира, че решението на директора на ТД на НАП С. е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл.197, ал.1 ДОПК. Спазени са изискванията за формата му. Не са допуснати съществени нарушения, обосноваващи основание за незаконосъобразност и обявяване на нищожност. Същото се отнася и до потвърденото постановление за налагане на обезпечителни мерки.

Противоречивите позиции на страните по делото касаят приложението на чл.195, ал.6 ДОПК. Разпоредбата предвижда, че обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: 1. по данъчната оценка; 2. по застрахователната стойност; и 3. по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица. Тълкуването на разпоредбата не оставя съмнение, че правилото е обезпеченията да се извършват по балансовата стойност на активите. Приложимостта на застрахователната стойност е обусловена от събдяване на отрицателно условие –да няма балансова стойност. В разглеждания случай липсва спор, че предложеният като обезпечение автомобил е придобит на 09.07.2015г. от [фирма] за сумата 18200 лв, която сума е отразена в счетоводните регистри на дружеството. Не се споделя от съда позоваването на директора на ТД на НАП С. на

правилото на чл.235, ал.3 ДОПК. Оценката на недвижимите имоти не може да бъде по-малка от данъчната оценка, а оценката на моторните превозни средства не може да бъде по-малка от застрахователната оценка, чието систематическо място е в глава Двадесет и пета на Кодекса „Принудително изпълнение“. Нормата предвижда минимален праг на оценка на моторните превозни средства, която не може да е по-ниска от тяхната застрахователна стойност. Но това не означава, че МПС не може да бъде оценено или на няма по-висока стойност от застрахователната такава дори в хипотезите на публична продажба. Най-сетне, очевидната разлика между застрахователната стойност, дадена от [фирма] и [фирма] дискредитира сочения способ на оценяване на автомобила.

По тези съображения съдът приема, че решението на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните правила, но при неправилно приложение на материалният закон – чл.195, ал.6 ДОПК в частта им относно размера на обезпечението. Преписката следва да бъде върната на публичния изпълнител за изменение на П. изх. № 53 06 3958/ 27.07.2015г. в частта относно размера на наложеното обезпечение съобразно чл.195, ал.6 ДОПК.

При липса на заявено от жалбоподателя искане за разноси такива не се присъждат въпреки изхода на спора.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Решение № ПИ 164/ 11.08.2015г. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 53 06 3958/ 27.07.2015г., издадено от старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., с което е наложена обезпечителна мярка заповед върху движима вещ – моторно превозно средство автомобил марка Опел модел Ф. в частта на определения размер на обезпечението.

ВРЪЩА преписката на публичния изпълнител за изменение на П. изх. № 53 06 3958/ 27.07.2015г. в частта относно размера на наложеното обезпечение съобразно указанията по приложение на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не може да се обжалва.

СЪДИЯ: